

Forfatter: Arrebo, Anders

Titel: Udrag fra Hexaëmeron. Første Dags Anhang

Citation: Arrebo, Anders: "Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965", i Arrebo, Anders: *Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965*, udg. af VAGN LUNDGAARD SIMONSEN ; Jørgen Glahder , Munksgaard, 1965-83., s. 81. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-arrebo01val-shoot-idm140030267254560.pdf> (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Hexaëmeron. Lejlighedsdigte. Breve. Udg. af Vagn Lundgaard Simonsen. 1965

Om Galgen stod for Dør, dog kand mand sig ej holde,
Fra sminked *Dalila*, skøn Skøgen er, den bolde.
Ved venlig Ansigt mildt, samt Øjne klar' oc skønne,
Den unge Karl optænd, forføris snart i Lønne:
Det røde dyre Guld hand bruger til en Felde,
Den gierig fanger op, oc anden Verdens Vælde:
En Herre høj af Mood, ær-gierig, roos-betagen,
Med smigren hyckel-roos, blifvr læt af ham bedragen.
Hand veed oc Konster fleer', hvormed hand dem kand tvinge,
Hves Hierte Sind oc Hu, til Verden ej mon hænge.
Tiit mangan frommer Mand, paa Templens spits hand setter,
Indblæs et geistlig Mood, at hand sig self forgietter,
Staar paa sin Hellighed som hand kund' aldrig falde,
Oc med slig hellig Pest forgifver ham med alle.
Den falske *Sycophant* med *Brucho* nafnet bærer
Der i vor Lystgaard skøn de grønne Blad' aftærer,
Vor Sommer-ziir hand stæl, oc Fructen den utalde,
Ej lader andt igien, end bitter Gift oc Galde.
Hvo er, som icke kand, af denne Ræf bedragis?
Men hand end lader sig i Afguds Mund indtagis!
Tal af det Guld oc Sølf, som det self tale kunde,
Oc vel mod sin Natuur tal Sandhed mellem stunde;
I *Delphens* Jomfru nu, nu i Cumæske Nonne
I en *Sybilla* her, der i Orakels vaane
Hand som sig skød af Graf, der Saul ham vilde høre
Oc om Guds forset strengt ret kundskab vist' at giøre
Hand *Ammons* præsters bryst dem kunde vel forvarme,
Oc føre hiid oc diid paa Smacker oc paa karme.
De af den Afguds Mund (naar sang kom ham for øre)
Oc under tiiden fik, det sandhed var, at høre
Hvi skuld' ej hand med Svig den Staf i Troldmands haande
Til Slangen vende snart, forandre *Nili* vande
Til iidel Blod som stank? oc lade frøer nedregne,
Udi Kong Pharôs Seng, i Landet allevegne.
Thi hand seer, som en Aand u-siunlig, stedse grunder